

Tydzień I – W ZACHWYCIE**Medytacja 2, Ps 8****Temat: Kim jest Bóg? Kim jest człowiek?**

1. **Stań w Bożej obecności.** (Nie musisz się nigdzie śpieszyć! Wycisz się.)
2. **Prosić Boga, Pana naszego,** aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie scenę, która wzbudziła w tobie zachwyty. JESTEŚ, więc możesz to zrobić. Może to być jakaś sytuacja. Nie koniecznie taka, która miała miejsce ostatnio. Może być z dzieciństwa. To jesteś cały czas ty, a tamto wydarzenie zostawiło ślad w twojej pamięci. To ważne. Nieprawdaż?

Prośba o owoc modlitwy: Prośba do Ducha Świętego o pomoc w dostrzeżeniu piękna Boga. O zachwyty Nim. Tylko tak odkryjesz znaczenie i wielkość twojej godności, twojej TAJEMNICY. Zobacz ją w bliźnich. Także w tych niezbyt miłych.

Psalm ten można odczytać w trzech perspektywach. Można rozważać wielkość człowieka, można odnieść jego treść do Jezusa Chrystusa albo do Eucharystii.

1. Kim jest człowiek? Kim jestem Ja? Zwróć uwagę na słowo „jest”. Bez tego nie byłoby także tego psalmu. Odpowiedź na pytanie zaczyna się od Boga. Od dostrzeżenia Jego piękna. Pytanie sugeruje istnienie poufalej relacji, zachwyty, dialog, czyli miejsce na pytanie i odpowiedź. Istniejemy w relacji do Boga, do bliźnich, do świata? W tekście psalmu jest pytanie i...osobista odpowiedź Psalmisty. Zachwyty Bogiem, Jego imieniem, nie umniejsza nawet istnienie i krytyka Jego przeciwników. Nawet dzieci i nieużywające jeszcze rozumu niemowlęta, dostrzegają i oddają Mu chwałę na swój sposób dziękując za istnienie, za to że kocha, pamięta, nawiedza, powołuje, powierza świat. Dołącz do oczarowania i radości Psalmisty. Zapomnij o sobie. Zapomnij o swoich pytaniach. Uczyn psalm swoją pieśnią („Kim jestem, że...”).

2. Jezus. Warto sięgnąć po słowa z 1 Kor 15, gdzie czytamy: „Wszystko Bóg złożył pod stopy Chrystusa, także śmierć”. On ma wszelką władzę na niebie i ziemi. Jest Panem mojego życia. Jest Drogą, Prawdą, Życiem. Jaką wartość musi mieć w oczach Stwórcy człowiek, skoro zasłużył na takiego i tak potężnego Odkupiciela. To jest niejako echo słów: „Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz”. Jaką wartość musi mieć człowiek, skoro Bóg Syna swego jednorodzonego dał, by człowiek miał życie wieczne.

Właśnie owo głębokie zdumienie wobec wartości i godności człowieka nazywa się Ewangelią, czyli Dobrą Nowiną, nazywa się też chrześcijaństwem. Jest to podstawowe zadanie Kościoła we wszystkich epokach, a w szczególności w epoce naszej, aby skierować wzrok człowieka, aby skierować świadomość, doświadczenie całej ludzkości w stronę tajemnicy Chrystusa, aby pomagał wszystkim ludziom obcować z głębią Odkupienia, która jest w Jezusie Chrystusie. Przez to samo dotykamy największej głębi człowieka, ludzkich serc, ludzkich sumień, ludzkich spraw. Co chcesz Panie, abym uczynił? Uwielbiam Cię zwycięzco śmierci, mój wybawicielu.

3. Eucharystia. Pytanie w tym kontekście brzmi: „Kim jestem i jaki Ty jesteś?”, że stajesz się tak bliski dla mnie, jak chleb. Odczytam zaproszenie „Przyjdźcie do mnie ...”, „Kto spożywa ciało moje...” w świetle słów Psalmisty. Ty jesteś jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego. Ciebie On odwiecznie wybrał, powołał, przeznaczył do łaski i chwały... od chwili poczęcia się pod sercem twojej matki. Czy potrafisz być wdzięczny Bogu za Twoje „tu i teraz”? Co zamierzasz?

Rozmowa końcowa: Kończąc modlitwę dziękuj i rozmawiaj z Panem. Powiedz Mu o tym, co teraz czujesz, co myślisz, czego doświadczasz. Otwórz się przed Nim. Uświadom sobie w jaki sposób człowiek traktowany jest przez współczesny świat, a jak traktuje człowieka Jezus Chrystus. Co chciałbyś Mu powiedzieć na koniec tego spotkania.

Na zakończenie odmów Ojciec nasz. Po medytacji lub później zapisz ważniejsze poruszenia, światła.